

TAPTUK EMRE KISSALARI

-8-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan AY

Ocak 2025

TAPTUK EMRE'NİN « ZEKAT VE SADAKA » KISSASI

Taptuk «İsmail Efendi nerde ola ki? « Yunus «Uyu muştur Şeyhim « dedi. Taptuk «İyi iyi, O'nun uy kusu bizim ibadetimizden hayırlıcadır» dedi. Tap tuk «Eğer tövbe ederler, namazı kılarlar,zekatı ve rirler iseler, DİN de Kardeşlerimiz olurlar. Biz

Ayetleri bilen bir kavme açıklamasını yaparız. Der kitapta.[Bak, Tevbe suresi 11.cı ayet «Fakat tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse, artık onlar din de kardeşlerinizdir. Biz, bilen bir kavme âyetlerimizi böyle açıklıyoruz».] BİLEN BİR KAVME,

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Arabâ, Fars'a, Türk'e ,Rum'a,Ermeni'ye DEĞİL,
BİLEN BİR KAVME O vakit, BİLMEK gerek.

HAK nice dir? HALK nice'dir? Şu eskimiş hafızam
beni yanıltmıyorsa, KURAN'ı KERİM de, bir çok
ayette, ZEKAT'tan bahseder YÜCE ALLAH

O zaman, BİLMEK icab eder. Kuran'da 32 yerde geçen nedir bu ZEKAT ki? Bu derece önemli kılar? Altından şu kadar ! Gümüş ten şu miktar ! Hayva nat' tan bu miktar ! Çıkan üründen şu kadar ! Bu işin hesap kitap kısmıdır. İş'in görünür kısmıdır. İş'in adalete, halkın düzenine, Dirliğe, birliğe dair, toplum

inçin olan yönü, zekatı bir müessese şeklinde işler hale getiren de, toplum daki FUKARALIK, ortadan kalkar. DÜSTUR ise «Veren **EL** , Alan **eli** bilmeye, Alan **EL** ‘den üstün dür. **TOK** olan, cümle Cihanı **tok** sanır, **AÇ** olan ise Alemde Ekmek **YOK** sanır. İşte aç ile Tok’un halini

bırbirine bildiren ZEKAT'tır. Bu işin **HALK**'a ait yönü, **HALK**'ın iyiliği için, **ZEKAT**'ın gördüğü işi'dir. Bir de kişinin ŞAHSİ maneviyatına dair, **ZEKAT** olsa gerek.»**Her şeyin zekatı vardır der**» Efen dimiz. «Bedenin zekatı da **ORUÇ**' tur. Efendimiz

der,» Biz demiyoruz.O vakit ZEKAT bir tek madde'den vermek değil, AKLI'n zekatı İLİM, DİL' in zekatı ZİKİR, GÖNÜL' ün zekatı AŞK'tır. İnsan nefsine dahi ZEKAT verir. Bu dünyada ve Öte dünyada, lazım olacak bilgileri edinmek, nefsin SADAKASI' dır.Nefis, o bilgilerin bazılarını AK

LA verir. Bu da Nefsin akla olan ZEKATI'dır. Her peygambere, TEBLİĞ de bilgisini aktarıırken, şöyle demesi emredilir.» DE Kİ, BUNA KARŞILIK SİZ DEN BİR ÜCRET İSTEMİYORUZ. BİZİM ÜCRETİMİZ ALLAH'A AİTTİR» Şeyh-i Ekber A

RABİ der ki, «Demek ki ortada ücret ödenmesi gereken bir **EĞİTİM** vardır. **TEBLİĞ** bir eğitim değildir? Amma bu ücret , senin kulluğunu engelleyecek bir ücret değildir. Zahren de böyledir. Batınen de böyledir. Ne **mürüvvetsiz** (Kimseye iyiliği olmayan) beylerin vergisi gibi ümüğüne çöker?, Ne

SOFTA'lar gibi, hayatta el-etek çektirir. Kişinin Ahlaki düzenini iyileştirmek olan ZEKAT'ın bu yönü, kişinin dahil olacağı toplum ile alakasını düzenler. İyi toplum, iyi insandanlardı neşet eder. (doğar).Her su gibi, eğilimin de bir gözü vardır.

O göz ‘den fişkırrır. Yoldaki bir taşı alıp kaldırmak, bir ihtiyarcığı düşmekten kurtarmak SADAKA ‘dır. Yaz günü aç susuz bir hayvan cağıza bir tas su verivermek, SADAKA ‘dır. Bir **GARİP** gönlüne girmek SADAKA ‘dır. Velhasıl

Kelam !! Her iyilik bir SADAKA'dır. Şimdi dersiniz ki; Biz ne bekleriz? Bu ihtiyar bize ZEKAT'tan bahseder ! Ahali zulüm altında ayağa kalkacak, Şeyh Efendi bize SADAKA anlatır. Amma işin esası budur. Sadaka ve Zekat'ın kalktığı toplumlar da DÜZEN bozulur. TOK'un AÇ'ın halini

Unuttuđu bir memlekette ne DİRLİK kalır, ne BİR LİK ! O vakit biriktirme ! Az dan Az, çoktan çok ver. RIZKI veren O'dur. SAKIN ALDANMA ! KUL'a Minnet Eyleme !! Yaradılmış olan HER CANLI 'nın RIZKI da yaratılmıştır.Amma hırsızlık edip biriktirme !! Senin değil O !! Bırakıp gittiğin

nasıl senin olur? Ya senin olmayanı biriktirmenin sana ne faydası var? GAFİL OLMA ! Fırsatın var iken, VER !! Eeeeeehhhh öyle işte CAN'lar !! Söz'ün özü, Kafamız karıştı gene ! Taptuk «Yunus Efendi Ne deriz SÖZ'ün özü !» Yunus «Estağfirul lah Şeyhim « der. Yunus 'da «BÖLÜŞÜRSEK

TOK OLURUZ , BÖLÜNÜRSEK YOK OLU
RUZ» dersiniz Şeyhim .»Söz'ü BALA bular söy
lersin Yunus'um « dedi Taptuk. «İşte ZEKAT arı-
duru budur.» de di. BÖLÜŞÜRSEK TOK OLU
RUZ , BÖLÜNÜRSEK YOK OLURUZ. Deyip
sohbeti bitirdi.

TAPTUK EMRE'NİN « KUL HAKKI » KISSASI

Candaroglu. Zorla Değirmen yerini satın almayı arzu eder. Ancak **NALLIHAN** da esnaf bu zorbalıkla alma haberi üzerine ayaklanmak üzeredir. Bu esnada TAPTUK'un eşşeğı kaşıkları satmış, Pirdaş'lardan birisi, eşşeğin içindekileri sayar, kaşıkları sayar, her şey tam'dır. Tam o sırada TAPTUK da eşşeğin

geldiğini görür, O da eşşekle ilgilenirken, HAYAT PAHALI diyen Pecmurde Gariban gelir, eşşegin sırtından para verip bir kaşık satın alır, ama o esnada ÇALINMIŞ sanılan yüzük yere düşer, TAPTUK o nu alır. Ve Molla Kasım'a bakarak nasihate başlar. «Al bakalım Kasım Efendi, İşte yüzüğün, uzat,

uzat parmağını uzat, yüzüğü Molla Kasım'ın parmağına takar ve bir daha da parmağından çıkartma
« der. Pecmurde Pirdaş «Hayat Pahalı,Hayat Pahalı» der.Taptuk «Doğru der PİR'İM VELİ» diye seslenir O'na, HAYAT PAHALI niçin? GÜNÜ SAYILI da ondan» der Taptuk. Pecmurde VELİ «Ben

BİLMEM diyerek uzaklaştı. Taptuk «Bilmezsin ta
bi, Öyledir bu işler, **BİLEN SÖYLEMEZ !! SÖY
LEYEN BİLMEZ**» dedi. Molla Kasım bu sözler
den alınır amma bişi diyemez Adem'e bakar du
rur. Taptuk «**Sayılı ŞEY** pahalı olsa gerek, değil mi
PİR'im ADEM, Hayat Pahalı ise o vakit, şu **YÜ
ZÜK** için kimseyi kırmamak icabeder.» dedi.

«Yoksa BEDELİ ağır olur, ZOR ödenir, Allah esir
gesin, ödeyemeden SAYILI günler tüken di mi? Ve
rir ise, Al başına BELA'yı, DEĞİL yüzüğü, bu dün
yanın Altın, Gümüş cevherini, topyekün önüne yığ
san, YİNE OLMAZ. Gönül Kırmak, KUL HAKKI

ına girer. KUL HAKKI da, İnsanı içi bitti diye ne kadar, ÖDE, ÖDE bitmez bir borç. Ödeyemeyeceğin Borcun altına bile bile giren TACİR de MÜF LİS olsa gerek. İşte KUL HAKKI da hem bu yalan Dünyada, hem de Öte Dünyada, İnsanı MÜF LİS eder. Sen Hep ALDIM sanırsın Amma, Haki

katte verirsin. **Yaradan** bizi İki Dünya Müflisi ol
maktan Irak tuta. **Molla Kasım** ile **Adem** birbirleri
ni süzerler. Sonra ileride bir mindere oturan **TAP**
TUK yanında **Molla** ve **Ademi** de oturarak «Adem
'e bakarak, Derviş özür dilemez, Adem'im, **GÖN**
LE GİRER ! önemli olan da o olsa gerek, Değil

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör.

kusur etsen, örsen de BİR GÖNLE GİR .Amma,
Nice bir gönle gireceğinde Mühim olsa gerek.Kişi
nasıl ise, Gireceği GÖNÜL de öyledir. Şimdi, Tut
ki, Kir Pas içinde, Günah içinde, göçüp giden bir
FANİ, Pirü-Pak Günahtan el çekmiş, bir Adem

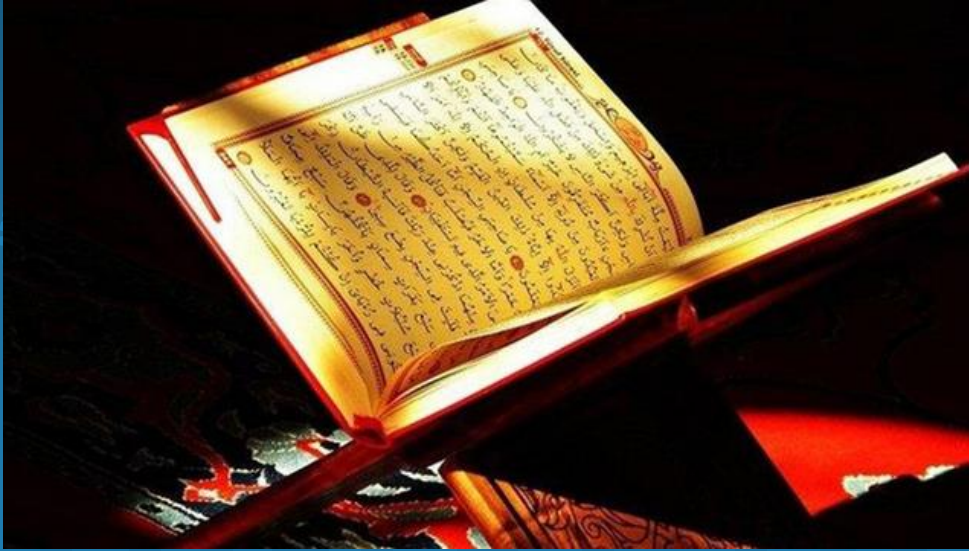
oğlu'nun Gönlüne Girebilir mi? Kişi nasıl ise, GÖN
LÜNDE TUTACAĞI da öyledir. Şimdi tut ki, Su gi
bi bir İNSAN EVLADI hiç Kir bulaştırır mı o te
miz suyuna ! Ademoğlu garip işte ! Bin Hesap yapa
rız, Bir tanesi de ÇARŞIYA uymaz. Kuyuyu kendi

miz kazar, kendimiz düşeriz. Amma kuyudan çıkacak olan da, gene kendimizdir. Bizim düştüğümüz kuyudan, başkası çıkacak değil ya? Ne der KİTAP ta?» **BEN KULUMUN KADERİNİ, KENDİ ÇABA SINA BAĞLI KILDIM»** (İsra Suresi-13.ci ayet)

(İsra Suresi-13.ci ayet) [Her insanın amel defterini boynuna doladık, kıyamet günü açılmış bulacağı kitabı önüne çıkarırız.(Emalılı Hamdi Yazar)]

İnsanı insan kılan, ruhunu ziyadeleştiren **çabası** ve **gayretidir**. Çabasına rağmen istediği, murad ettiği şeyi **nasibi olmayabilir** insanın, ama kendisi için daha güzeli, yürüdüğü yola muhakkak **gizlenmiştir**. İnsan onu aramakla mesuldür . Düşüren, çıkaran O ! Düşen, çıkan **KUL** !

Eeeeeee Hadi Bakalım, **DERVİŞ** iş ile ola !! **Pir**
daş,¹ ların hepsi **Taptuk**²’un yanından ayrılırlar.

Doç.Dr.

İRCİOĞLU

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
1992

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
1992

CANDAROĞLU'NUN « TAPTUK EMREYİ ZİYARET » KISSASI

Molla Kasım Taptuk Emre'nin odasına girer. Ve Taptuk «Hayırdır KASIM'ım» der. Molla «Haberler pek hayırlı değildir» der. Taptuk «Otur « der. Molla «Çarşı Sultan'ım» der. «Ahi'lerle Bey Dayı mız, arbede yaşamışlardır.Öyle gündelik bir vaka

da değildir. Derler ki az kala KAN DÖKÜLE !»
Taptuk «Haberimiz vardır,» Kasım'ım. Molla «A
menna» der.» Amma Bey dayımı doğru yönlendire
cek kararlar alınmalıydı. Yunus Efendi'nin iş gör
me usulünü eleştirmek niyetinde değilim amma,

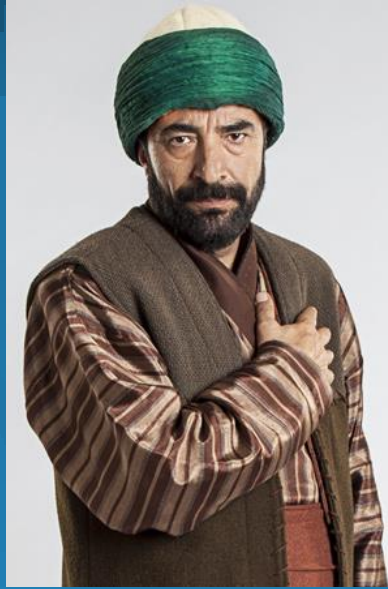
Demek ki ortada husumet vardır, Bey dayı'mın aha li içinde ne işi vardır. AKİL bir danışman'ın kendi si ni İKAZ etmiş olması gerekmez mi? Dedikten sonra Molla«Kusurumu bağışlayın Sultanım» dedi. Niyetim Yunus Pirdaş'ı şikayet etmek değildir» dedi.

«Hikaye etmek de ŞİKAYET ETMEK'tir Kasım
'ım» dedi TAPTUK. «Hele yaşayalım görelim, öm
rümüz yeter ise, Bey'imiz de Fakirhanemize buyu
rurlar birazdan, Hele bir gelsin de !» dedi. Pirdaş'

lar kendi aralarında konuşurlar.»Biz böyle UYSAL eşsek olursak sırtımıza semer vuran çok olur AGA'lar, Bu gün CANDAROĞLU, yarın Falan oğlu, Bu yaştan sonra Kılıca mı sarılalım der birisi? AHI Baş'ı Mesut AĞA , «Çöktüğümüz sofr Halil İbra him Sofrası' dır, Şeytan Sofrası değildir. Ağalar» der.

Soframızın bereketini kaçırmıyalım.Hele Buyrun!
Bismillah» diyerek yemek yemeye başlarlar. Pirdaş
Bayram «Yunus Efendi ne olup bittiğini bilmez mi
? Dediği anda Kasım Efendi sofraya gelir.Hemen

lafı gedigine koyar.» Pirdaş'ımız diye Kusur'dan azad olacak değil ya Yunus Efendi « der. Birisi «Değildir elbet amma, yüzyüze bakan biziz Kasım Efendi « der. «Bilerek kusur işlemez Yunus Pirdaş, O'na güvenimiz noksan değildir. Hakikati görür

elbet » der Molla. Bayram Ağa'da «İnşallah , inşallah !!» der. Bu arada İsmail ile Yunus bir yerde oturup konuşmaktadırlar. İsmail »Bilmezsin amma A Hİ'ler bile seni kınarlar « der İsmail. O da «Kına yan kınar,» der. İsmail»Yanında Danışman olarak durduğu Bey ne zalimdir, Bilmiyor mu?» derler.

İyi bir iş yap da seni yanlış BİLMESİNLER o va
kit» der İsmail. Yunus «BİLEN BİLİR « der. Tam
o esnada CANDAROĞLU adamlarıyla çarşıya ge
lir. İsmail o an için «İki an ÇOMAĞI HAZIR ET
« der. 'Bayram AĞA 'da adamlarıyla tam karşısı
na çıkar. İsmail ile Yunus'un önünde karşılaşırlar.

CANDAROĞLU «Akşamınız hayır ola MESUT AĞA» der. O da «Hoş gelmişsiniz Ergun Bey» der. Yunus da «Hoş gelmişsiniz Bey'im» der. O da «Hoşgörmüşüz Yunus Efendi» der. «Hele Şeyh Efendi müsait midir?» der Candaroğlu ! Yunus'da

«**Buyrun**» diye yol gösterir. **Bayram AĞA** da «**Buyrun**» diye yol gösterir. Onlar **Taptu**’ğün huzuruna çıkınca, dışarıda **Bayram ağa** adamlarıyla konuşur. «Biz Ev sahibiyiz, burdan giren Alim de olsa, Zalimde olsa **ALLAH’IN MİSAFİRİ’** dir. » **Taptuk** içerde ALLAH, **YA ALLAH, YA AL LAH** Zikri çekmektedir.

Molla Kasım , kapıyı sessizce açar, Ve «Destur
Şeyhim!» O da «De Hele Kasım'ım « der.» Ko
nuklarınız var Efendim» der.Taptuk «**Konanlar**
konmuş, göçenler göçmüş Kasım'ım» der. «Buyu
ralar hele» der.CANDAROĞLU içeri girer ve
«**Akşamınız Hayır olsun Şeyhim**» der O da akıbe

timiz Hayır olsun Ergun Bey» diye karşılık verir.
Ve «HOSGELMİSSİNİZ» der. Yanına Buyur eder.
Molla Kasım ve Yunus da yanına otururlar. Can
daroğlu «Evvela sıhhatini sorarak iyisiniz değil
mi?» der O da «Eksik olmayasınız, Şükür» der.

Candaroglu «Vakit dediğin, vahşi bir kısrak misali insanoğlu ne önüne geçebilir ne sırtına binebilir. Ergun Gaflete kapılma ! Kaldır başını, nice'dir etrafın bi bak « dedim. Taptuk «Hangi pencereden bakarsan, göreceğin manzara da o olsa gerek Ergun Bey .Biz baktığımız pencereden huzursuzluk görürüz, **DİRLİK** te **BİRLİK** te bozulmaya yüz tutar görürüz»

«Şeyhimizin de tevccühleri sayesinde **BOZGUN CULUĞA** fırsat vermeyiz inşallah» der, CANDAR OĞLU. «Ahali içinde Birliğe, dirliğe el kaldıranın elini, başkaldıran'ın **başını**» der gerisini getirmez. Taptuk «Biz koltuk Ehli değiliz, Ergun Bey, Halk içinden bir Halk'ız, Yönetmek nasıl bir şeydir ?

Bilmeyiz. Hem ümmi, hem yarı-âmâ bir ihtiyar'ız.
Amma bunca gün gördün ! Şu yalan dünyadan ne
gördün? Dersen «**BAŞ alıp BAŞ vermekle HUZUR
olsaydı, HAYIR sulh'da DEĞİL, Savaş'ta olurdu.**
AMMA, Biz bu dinîn ümmeti isek, Halk içinde

Barışı gözetmek, **HER KULA FARZ'** dır. Barış olmayan yerde, **ADALET OLMAZ** Ergun Bey !! **Adalet** olmayan yerde ne **Mülk** ola, Ne **devlet** !
Candaroglu « **Söz'ü BALA** çalar da söylersiniz **Şeyhim!** Bizim tek emelimiz de BUDUR, Arzu ederiz ki, Halk madden ve manen dahi diri ola,»

Bunun için de ÇARE ler düşünürüz.Uzun lafın kısıası ŞEYHİM, Bu dergah onca köylünün ocağını tütürür madem ki, bizim de çorbada tuzumuz olma lı ! Karar klıldık ki,Dergah'ımızın VAKFİYE lerini ekilip dikilen cümle arazisi VERGİDEN muaf

ola ! Dergahımızdan her ne şart altında olur ise ola
TEK AKÇE dahi vergi alınmayacaktır.» der. TAP
TUK «Bak Kasım'ım Bu kış, kazanımız kayna maz
diyordun ? Buğday fiyatlarını düşük bulduğun za
man. İşte BEY'imiz eksik olmasın VERGİ almıya
lım der.Kasım «Lütfederler Şeyhim ve Ortakçı

Köylü pek memnun kalır» der.Taptuk « Öyle ya Dergahımıza yakın durmanın bir kazancı olsa gerek değil mi? Öteki ahali vergi altında inlesin ! Der gah vakfiyesini ekip biçenler bu ne bolluk deyip şükretmeliler.Eeeee elbet bir farkı olmalı MÜRİ DAN'ımızın değil mi?

Bana sorarsanız, **HIRSIZLIK** yapan da, **DERGAH** tanınız diyen de, **AF OLA** ! Eşkiyalık yapan Can'a kasteden, hazır madem ki **FARKIMIZ** ola, ibadet leri de **SEYREKLEŞTİRİ** verelim, çevremize, **HA KİKAT** 'te imtiyaz tanımışız, **ŞERİAT**' TA mı tanı mayacağız.? O kadar **FARKIMIZ** ola elbet

Taptuk «Bizler ACİZ leriz, Fakirleriz, Ergun Bey !
Bir sıfatımız yoktur. Halk içinden, Halkız.Halkın
yediğini yer, çektiğini çekeriz. Halkın cümlesi
VERGİDEN MUAF ise muaf, değilse Mükellefiz.
Cevabımızı vermişizdir. Eğer başkaca bir husus
yoksa... deyip kesti TAPTUK.

Taptuğun **hanımı** ile **kızı** evlilik üzerine konuşmak tadırlar. **Bey** Dergah'a gelirken karısını getirmemişti. Annesi de «kızım **ZAHİDE** senin gibi bekar mı? **Bey** dergahta iken eşi konakta olur» der. **Kız** «Anne ! **bana bakmak** artık sana zor gelir « der. O da elbet te der. Evlen barklan da bu yaş'tan sonra **TORUN**

bakalım. K1Z «Kolay mı Anne ? » der. Annesi «Bu işlerin kolayı zoru mu olur? Der. K1Z, «Yuva kurmak nasip kısmet meselesidir. Anne «Kızım evlilikte eş, KERPİÇ ile değil, GÖNÜL İLE ARANIR der.

Kendi ağzınla dersin **ANA** «Evlilik nasip kısmet işidir.» diye Q da «**Öyledir de ondan , Amma nasi bini aramayan da bulamaz.** Nasip te GÖZ'le değil ,**GÖNÜL** ile aranır.» der. Anne «Laf'a daldık bak ! Hayra varır İnşallah !Hele kalkalım şimdi birer ikişer sohbeta gelirler.» der.

Candaroglu ekibi ile Dergah'tan ayrılırken bir den önüne «Hayat Pahalı» diyen DELİ VELİ cı kar, Candaroglu korkar, irkilir. Bütün PİRDAŞ lar hafifçe gülerler. Tam ayrılacakken Candaroglu 'na Yunus «Sanmayın ki ŞEYHİMİZ size böyle

konuşur. Genel kaide' dir söyledikleri. Kişilere de
gildir konuştukları. Şeyhimiz'in sözleri kişilere gö
re DEĞİŞMEZ. Derki Biz ADİL OLAN' ın türkü
sünü çağırırız. **Candaoglu** da »Doğru söyler, isabet
buyurur **Şeyhimiz** ! Ve bu arada O mesele **HAL**
LOLmuştur.

Yunus Efendi, der Candaroğlu ! Gümüšteke ve Babasını affettik. Oğlu dükkanını, Babası değirmenini açabilirler.» der Atına atlar, **YEEEEHHH** der ve atını sürer. YUNUS da arkasından gidenleri izler.

TAPTUK EMRE'NİN «ADALET VE HZ.ÖMER » KISSASI

Taptuk Sohbeta başlayacaktır. Konuşmaya başlar.
«Nasılcasınız CAN! lar desem ! Dersiniz ki bu
TAPTUK EMRE de iyice ihtiyarladı artık ! Kadın
lar yan taraftan ESTAĞFİRULLAH diye sesleri ge
lir. «Zulme karşı susan, dilsiz Şeytan'dır.» der

Taptuk.»Onu dahi biliriz. Bilip te yapmayan ŞEY
TAN'ın taa Kendisidir. O'nu hiç unutmayız. O Ada
letin ete kemiğe bürünmüş, ÖMER diye görünmüş,
temsili idi. Eşsiz ADALET anlayışı ile, dünya tari
hinde benzeri görülmeyen ADALET misalleri ver
di.Yardıma muhtaç olan HERKESE, Maaş bağlayı
verdi.Kocaman HALİFE 'dir amma, YAMALI

GÖMLEK giyer. Dul kadınların evine sırtında SU taşır. ÇIPLAK döşemede yatar. DEVE' leri kendi eli ile kaşağılayıp, temizlerdi. Halife' liği süresince, geceleri sokak sokak dolaşır, herkesin şikayetlerini, dinler, HALK' ın dertlerine çözüm getirir idi. Çok güzel konuşur. HİKMETLİ SÖZ' ler ederdi. Mert

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Ve doğru söz' lü olanları sever. Kendini **ELEŞTİR**
SE ler bile, Onlara **GÜCENMEZ** 'di. **GÜCÜ** nü gü
cenmeye harcamazdı. İşte **HALK** 'a hitap ett iği bir
gün, **YANLIŞ İŞLER YAPARSA**, kendisine nasıl
davranacaklarını sordu ! **HALKA** 'tan biri he

men ayağa kalkarak, « SENİ KILICIMIZLA DOĞ RULTURUZ» dedi.Hz Ömer adamın cesaretini de nemek için «Benim hakkımda böyle konuşmaya nasıl cüret edersin diye sormuş?» O Adam da, Gözü'nü kırpmadan, «EVET bu sözleri senin için söyle rim.HALİFE sin diye de SEN'den bir korkum

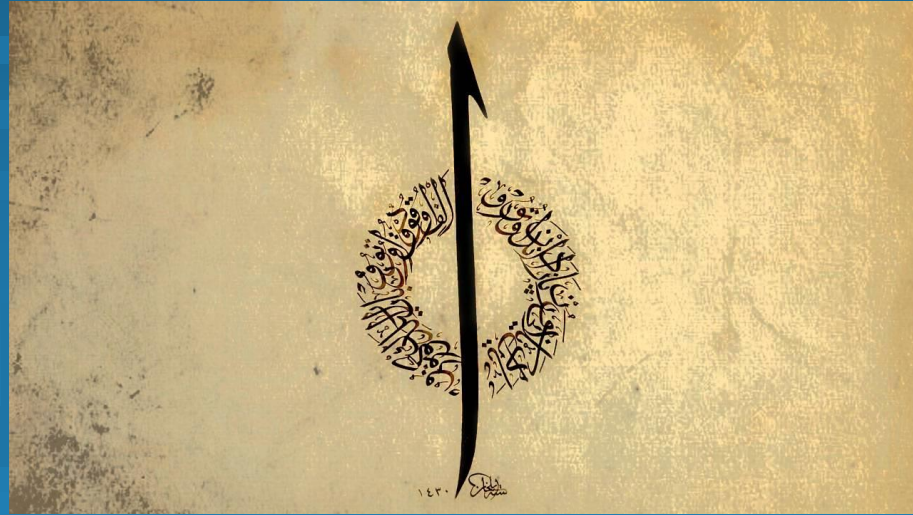
tur.demesine pek sevinmiş, Ve «ALLAH'a Şükürler olsun ki YANLIŞ yola sapacak olursam, Halkımın içinde, beni kılıcı ile doğrultacak kimseler var « de mişti. Bunlar OLMUŞ BİTMİŞ. Bunlar HİKAYE değil CAN'lar. OLUŞ ta BİTİŞ de daimi, mütema diyen OLUR, mütemadiyen ÖLÜR. Geriye ADA

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

LET gerektir. ADALET olmayan yerde, HAYAT olmaz. Her deliğinden içeri KAN akar. Amma biz isteriz ki, ŞERBET 'ler BAL 'lar aksın, SULH de hayır vardır. Niçin PEKİ ? SAVAŞ ayırır. İkilğe ÇOKLUĞA sebep olur. SULH bir'ler. BİZ VAH DET EHLİYİZ. Vahdet'e inanan SULH'e inanır.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Evvela BARIŞ, Değil mi ki, İSLAM Barış din'i dir,
Eeee o vakit Dinimizin adı dahi BARIŞ' tır. AYRI
yok, GAYRI yok. CÜMLEMİZ BİR'iz. Cümlemiz
TEK. Muradımız SULH üzere olmalı elbet. Amma,
ZALİME mazlum demek, MAZLUM'a zulümdür.
(2024 yılında İsrail'in GAZZE'lilere yaptığı gibi)

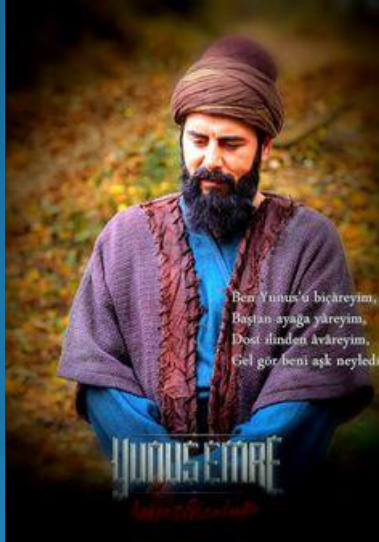
Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

TAPTUK EMRE'NİN «AKIL,ZEKA,AMEL ETME » KISSASI

«İsmail Taptuğun kızı BALIM SULTAN'a «Seni alan yaşadı» diye takılır O da «Kismetse» dedi. Sonra Yunus Emre uyurken uyandırdı ve «Sen niye evlenmezsin?» dedi.O da «Ben DERVİŞ'im» dedi. O da «Dervişler evlenmez mi?» dedi.Meğer İsmail Hanım sultan kızımıza «Yunus Ağam Ayrar istiyor demiş. Sabah ilk karşılaştığında Bacım Sultan

O'nu gördüğünde Ayran'ı vermek için Yunus'a ikram etmek ister. Bunu İsmail'in söylediğini anlatır. Yunus da «Şaka yapmış» der. Böylece selamlaşır, ayrılırlar. Tam bu esnada Taptuk çıkar ve Yunus'a seslenir. «Gel Yunus'um gel hele» der. İkisi birlikte Nallıhan caddelerini dolanırken Yunus

Değirmenci'nin oğlunu Ankaraya nasıl gönderdiğini anlatır. O da iyi etmişsin YUNUS'um der.ŞER BETÇİ'ye otururlar.Birer şerbet içmeye başlarlar. Şerbetler gelir «Afiyet olsun Seyhim» der.O da «Sağolasın» der. Taptuk «Eeeee Yunus bu AKLIN da zekatı olsa gerek değil mi? « der.

Aklın ZEKATI akıllı hayra yormaktır. ZEKATSIZ akla, ZEKA derler Yunus'um. O'na kıymet verme meli. ZEKA'nın en çoğu, ŞEYTAN 'da. ŞEYTANI BİLGİ deriz ya ! Akıldan yoksundur esasında. BİLGİ ne diye edinir insan ? Kullanılmayan BİLGİ

EŞŞEK YÜKÜ dür. BİLMEK tatbik ile dir. Tatbik siz BİLGİ insanı CAHİL eder. KÖR, SAĞIR eder. Nasıl ki bedenimizle yaptığımız işleri öğrenmek, bilmek onu TATBİK ETMEK ile dir. AKIL için de, doğrusu bu olsa gerektir.

Bilmek Mi, Yapmak Mı?

Fatih Saruhan

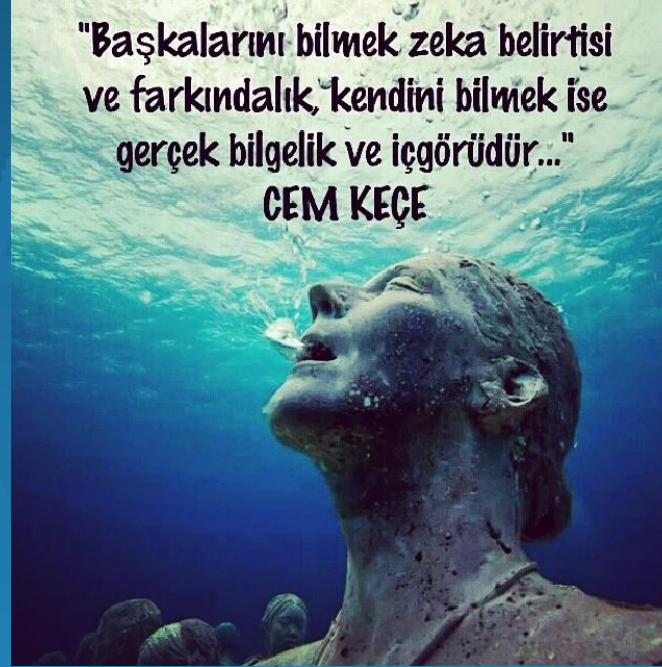

Bilgiyi TATBİK ETMEZ isen o AKIL çalışır mı?
Ha ATIL bir akıl, Ha bizim MERKEP Efendinin
HEYBESİ Ne farkı var? Kitapları hangisine doldur
san, Şimdiii Tut Sen «Dünyada en iyi demir dövme
yi BEN bilirim de !» Amma dövmez isen, O bilgi
Demiri bir NESNE'ye döndürmez ki? İşte ADA

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

LETTE de böyle ! ADALET dediğin, bir BİLME meselesidir. HAKKI BİLME, VARLIĞI BİLME, KENDİNİ BİLME, Şimdi sen bu bilgiyi tatbik et mezsən ADALET olur mu? Yunus «Olmaz Elbet ŞEYHİM» dedi. Taptuk «Hani Bu DİN nerde?

Diyorlar ya ! İŞTE BURADA' dır Yunus'um. «HA
YATIN EN ORTASINDA dır.» Bizim inandığımız
DİN ! Kitapta «AKLEDİN» demez mi? Ya «ÇA
BA GÖSTERİN» demez mi? Ne için diyo bunları ?
Kitabı Kılıfa Koyup, ÖP'e KOKLAYA, DUVARA
ASMAK İÇİN Mİ? Öyle olmasa GEREK.

Yunus iyice yorulmuştu.Çünkü CAN kulağı ile dinliyordu. Taptuk ve Yunus Maşruba'dan birer yudum çektiler. Gitmek için ayağa kalktılar Bayram ağı'nın dükkanına geldiler.Burada **PİRDAŞ** lar Demiri «YA ALLAH BİSMİLLAH, YA ALLAH BİSMAIL LAH» diyerek zikirle dövmektedirler.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Taptuk «Selamunalyküm AĞA'lar» der.Onlar da «Ve Aleyküm selam» diye karşılık verirler.Bayram Ağa «Hoş gelmişsiniz şerefler vermişsiniz» der. O da «Hoşgörmüşüz AĞA 'lar, Pazar ola » der. Buyur Otur ŞEYHİM « der Bayram AĞA. O da «Sağola sın» der.

O anda AHİ BAŞI, Mesut Efendi de oraya gelir. Se-
lamlaşırlar. Taptuk «Şöyle bir Gümüştekin Efendi»
nin Dikkanına varalım « dedik der. AHİ BAŞI Me
sut «Ahi'ler dükkanı derleyip toparlamışlardır» de-
yince Taptuk «Mesele hallolmuştur» der. Taptuk
«Yunus Efendiye Varsın Dükkanını açsın demiştir»

Mesut ‘da «Hayırlı olan olmuştur» dedi. Mesut da «Eksik olmayasın Yunus Efendi» dedi. Mesut ‘da «Zayiat vardır» deyince TAP TUK «Dergahtan karşılarız» diye cevap verdi. Bayram AĞA ordan atıldı. Biz ne güne durarız ŞEYHİM» dedi. Mesut birisini görevlendirir.

Zayıyat nedir? Sonra Ocak'ta bir İSTİŞARE edelim der. Ve ayrılırlar.

«BALIM SULTANI, BEY'OĞLU ŞAHİNE İSTEME KONUŞMALARI » KISSASI

Sonra CANDAROĞLU konağında YUNUS Efen
diye «Taptuğun kızı Balım Sultan'ı istiyeceğiz fik
rine sen ne dersim diye sorulur. O da NİYET edil
miş efendim, Siz niyet etmişsiniz» der

Araba hazırlattırılır. Yunus Müsaade ister. Odadan pek üzgün bir şekilde ayrılır. Bu esnada İsmail Balım Sultan'la yemek yemektedir. Balım Sultan, İsmail'in yüzüne «Geçende Yunus Efendinin canı AYRAN istemiş düzenbazlığını SEN ayarladın değil mi» der. İsmail de»İstememiş mi?» der.

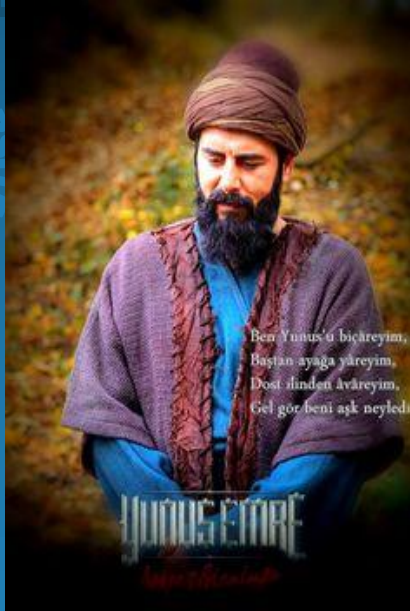
«kendisine sordum İstememiş !» Ben Yunus AĞA’m adına istemiştim Amma, Ağzımdan İSTER diye çıkıvermiş. Sabah sabah soğuk ayranı içseydi ferahlardı Hata mı ettim» der. Balım Sultan da» Etme mişsin Elbet» dedi. Bana öyle geliyor ki «Sen yalan söylersin» Eyvah Yunus AĞAM ‘a söyledi

sen ilk gördüğünde beni azarlar» dedi. Candaroglu, karısını Bacım Sultan'ı istemeye gelineceği için haberdar etmesini ister. Ama karısı «Taptuk Emre'ye nasıl söyleyeceğiz?» der. Bu nedenle Candaroglu, Yunus'un odasına gelir. Yunus'a «Yarın akşam Bacım Sultan Kızımızı istemeye Geleceğimizi DANIŞ

MANIMIZ olarak Taptuk Emre'ye senin haber etmeni rica'ya geldim» der. Arkasından ŞAHİN BEY Yunus'un yanına girer. Yunus «Buyrun» der, otururlar. Şahin «Eğer ki babamın evlenmem konusunda bir ETKİN var ise, Başarılı bir ÇÖZÜM sunarsınız bizim vaziyetimize! Sizinle mazimiz pek

İyi değil ! Ama bu GELECEĞİMİZİN iyi olmayacağı anlamına gelmez. Bakarsın, evlenip bir vakit sonra, BEY kolktuğuna oturduğumda Tecrubeli bir DANIŞMAN' a ihtiyacım olur.» dedi. Yunus «Sustu.» Hiçbirşey demedi. Kız tarafında ise, Mücevher kutusu açılmış , göz kamaştıran altınlar var. Balım

Sultan «Ne diyorsun be ZAHİDE? Ağzından çıkanı
iřitirmisin? Sen !» Zahide «İřitirim elbet, Ömür
boyu BEKAR mı kalacaksın !» Anası « Tabii kal
maz amma insan birden iřitince,» Zahide «Bu epey
vakittir konuşulan meseleydi.Amma hayırlı olan
vakit bu vakittir» dedi.Bacım Sultan yüksek bir ses
le «DEĞİLDİR» dedi.

Bacım Sultan «Kim bana sormuş ki ben istermiyim İstemezmiyim evlenmek? « diye. Zahide «Tabii biz koca evinde eskiyelim, Sen burda validemizin sıcak çorbasını içedur.» Bacım Sultan kesin bir tavırla «İstemem» dedi. Zahide «Duyan da sanır ki, bir Beyoğlu değil de, Baldırı çıplakla evlenecek?» Ana

sı, Zahide'ye doğru konuşur. «**Kızım**, ha **BEYOĞ**
LU, ha **YUVASIZ GARİP** bir kuş, Ne fark ede ki?
Hele bir şu haberi bir hazmedelim». Bacım Sultan
«Nesi var bunun hazmedilecek **ANA?** Bir başkası
nı mı isterler ! **BENİ** isterler. **BEN İSTEMEM.**»
Bacım Sultan , Oturduğu yerden hızla kalkıp dışarı

çıkar. Öte yanda YUNUS odasının içinde bir aşağı bir yukarı dolanır durur. Kendini bilemez halde dışarı çıkar. Bacım Sultan'ın anası «Bilmezmisin kızım sen arkadaşını, Zahide üzülme Hele bir ŞEYH baban gelsin bakalım ne diyecek, bizim dememizle olacak iş değil ya!« der. Zahide «Sen He dersen

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Şeyh Babam «TAMAM» der. Ben ŞAHİN'i değil Anam, ben KARDAŞLIĞI'mı düşünürüm, Bir iki gün sonra ne ola bite, Benim gardaşlığımı bir gök köyevinde değil, BEYKONAĞI'nda ömür yaşasın» der. Balım ANA «Hele bir görelim, Mevlam ne eylerse güzel eyler, Gün doğanda neler doğmaz.

Bir günden bir güne Anasından ayrı kalmadı ki?
Kolay mı? Koyun kuzusunu altı ayda bırakır.« der.
Zahide »El yanı değil ya Gideceği yer, Ben de iste
rim yan yana olalım, ömür boyu» Balım Ana «İn
şallah, İnşallah kızım, Geç kalmıyasın» der.

Balım Ana Zahide'yi yolcu eder. Bu esnada Yunus eve gelir, İsmail karşılar ve dalgın olan Yunus'a «Allah'ın selamı da mı yoktur Breee ! « der. O 'da «Vardır elbet olmaz mı? Selamunaleyküm » der. İsmail de «Aleykümselam, Nedir bu halin?» der. Yunus «Ne varmış halimde?» İsmail »Gözünün feri

kaçmış, hastamısın? Yoksa ?» Yunus «Yoktur bir şey, Yorgunluktandır ,ŞEYH DEDE’n burda mı?» der. İsmail »Huzurda’dır.» der. Taptuk içerde iken bir PİRDAŞ içeri girer. Taptuk «Otur hele otur. Konya’ya gidecek kervan vaktini öğrenebildin mi?» der.O’ da «Öğrendim ŞEYHİM, İlk Cuma na

mazından evvel kuşluk vaktinde kalkar imiş ŞEYHİM, Sivrihisar'ında namazı kılar, ordan Sabah ezanına kalmaz, varır imiş. « der. Taptuk «Velev ki kaçırdık ! Bi dahaki sefer ne vakit imiş? Bir gün sonra öğle namazının ardındanır ŞEYHİM. Her iki kervan da 3 altın karşılığında götürürler imiş. İyi

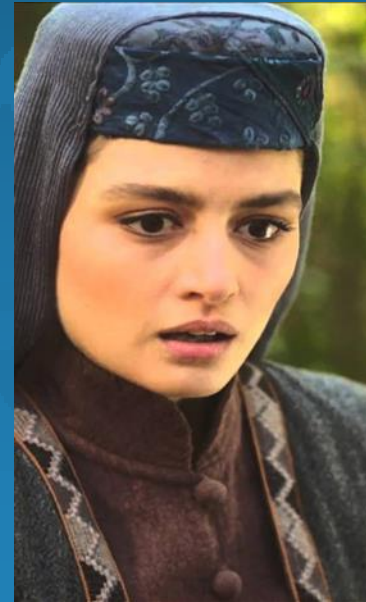
Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Bakalım SARUHAN Efendi, Sağolasın varolasın Zahmetler verdik » der Taptuk. Yunus Taptıuğ'un yanına girmeye çalışır, Bu arada Bacım Sultan ağlamaktadır. Yanına Annesi gelir»Kızım ortada cenaze yok, ağlaşırsın, DUR hele !» Bacım Sultan «Beni zoraki mi verirsiniz beni Ana ! ben istemi

Yorum. Benim gönlümün hiç mi kıymeti yoktur !
Annesi » Ahu gözlüm, Ay yüzlüm benim ! Kıyamet
kopa da, kırılmaya benim canu gönlüm ! Harab ettin
kendini,» der. Bacım Sultan «Ben evlenmek iste
mem Ana ! İstemem var de Babama !» Annesi
«Gelsin bakalım baban, gelir .Kızının mutsuzluğunu
ister mi Baban ? İstemez ! Cihanı verseler, saçının

tek telini dahi vermez. Yunus odada kendi kendine konuşur. »Ne o niye haber edemezsin Şeyhi'min kızını istemeye gelecekler diye Yoksa kendin mi sevdalandın? İçine bağırır Bre Gafil Şeytan ne der sin sen! Aşk demişiz bunun neresi şeytanlık Yunus Efendi der içi. Mecnun şeytanmıydı? Ya Leyla !!

Yunus'un odasına Molla Kasım gelir ve «Bir mahsuru var mı şöyle çöküversek » der.İkisi çöker oturlar. Molla «AHİ lerin diline düşmüştür.Ki biz dahi işitmemişiz. Şükür bir ARBEDE meydana gelmeden yatışıvermiş.Elbet kişi hiç hatasız olmaz, HİÇ HATA YAPMAYAN ,hiçbir işin ucundan tutmamış demektir. Amma bir davranışta bulunurken

kişi tek kendini değil, DERGAH'ın namını da düşünmeli,Ahalinin ağzı torba değil ki büzesin. Kişi yi kınıyalım derken,söz dolandır dergahımıza gelir, Allah muhafaza ! VeleV ki kişi kınanmaktan imtina etmeyen bir MELAMET ehli ola, Gene de Dergahımızı gözetmek icap etmez mi?Yanlış anlaşılaca

ğından değil PİRDAŞ ! Bey dayımızın Dergahı Ver
giden muaf tutalım teklifini biz Vakfiyemizin topra
ğın1 ekip biçen köylü için isteriz. Bilinir elbet amma
biz gene de beyan ediverelim.» Yunus sadece din ler
hiç konuşmaz. Molla «Akşamın hayır

Olsun PİRDAŞ « diyerek Yunus'un yanından ayrılır. Yunus' da doğruca Taptuk Emre' nin odasına girer, müsaade ister. Taptuk «Gel hele Yunus'um gel ! « der. Yunus oturur. Taptuk «Az yanaş hele Yunus'um Gözümüze **AK**'lar iner artık, **Ne FERİ** kalır, ne **IŞIĞI** ,Amma herkesin **SESİ** göz'dür bize, **ŞÜ**

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

KÜR» der Taptuk «Eee anlatıver hele nasıl gider
VAZİFE ? Der. Yunus «malumdur elbet ŞEYHİM»,
Taptuk «Anlat hele « der. Biz nerdeen bilelim, biz
AŞK’tan gayri KERAMET bilmeyiz. Sizi boş söz
lerle meşgul etmemek için, anlatamadık. Memnun
muyuz değilmiyiz? ne önemi var ki ŞEYHİM

Emredersiniz gideriz,Emredersiniz döneriz.Epey zamandır, BEY'in verdiği vazifelerle meşgulüm. İlk gönderdiğinizde, bizi SINAMIŞ tı.Sonrası ma lum her ne vazife verdiyse, onunla meşgul oldum. Taptuk «Sınarlar Elbet YUNUS'um Sınarlar. Yalan dünyanın HALİ işte ZALİM mazlumu sınar, GÜÇ LÜ zayıfı, ZENGİN fakiri, CAHİL Alim'i» dedi.

AMMA bilene sınav, içre sınav vardır. YUNUS'um . Ne ola ki vazifeler? Nerden bilelim biz İDA RE işini? Yunus» Gün gelir, bir DEDİKODU'yu soruştururuz, Gün geldiğinde bir mazlum'un Hak'kı için ADALET ararız. Bir bakarız Adalet ararken, daha büyük bir BELA'ya sebep oluruz. Amma EM RİNİZİ unutmayız. Yummayız göz açıp kapayanda

!

Varırız, BEY'i zor ile, CEBRİ ile değil, İLM-i Sİ
YASET ile yönetmeye ikna ederiz.» dedi Yunus
Taptuk «Vakit olur ki SENİN sınavın başkalarının
sınavı olur, Gün olur SEN, başkalarının sınavı olur
sun. Bu meşguliyet bize ASIL sınavı, UNUTTU
RUVERMESİN. «YEL ESER geçer gibi, bir bak
mıssın YOLU şaşırmışsınız. Sınavda olduğumuzu

dın ile sinanırsın, PARA ile sinanırsın, ve dahi en mühimi de AŞK ile sinanırsın Yunus'um. Ya sınavı kazanır YOLA devam edersin, Ya SINAV la bera ber AKLI nı da kaybeder, bir MECNUN olursun. Madem ki aşk, VARLIK'tan YOK'luğa yol almak tır, O vakit LEYLA'dan geçmeden, MEVLA'ya varılır mı Yunus !! Vardım deyen ÇIKSIN ortaya

bilelim. Biz BEYANA inanırız. Gel hele Yunus'um
Gel.Yanaş Hele !Sana bir SIR verelim. AŞK bir
nesne'dir. UNUTMA Yunus'um. Belle bunu !Hem
de en kıymetli bir NESNE ! Değmelere verilmeye
cek kadar kıymetli bir Nesne, Ne Bakır, ne Gümüş
ne Altın, Ne zümrütü Yakutlar AŞK'tan KIYMET
Lİ BİR NESNE yok. Aşk bir GÜNEŞ'e benzer,

Aşk'ı olmayanın GÖNLÜ taşa benzer. Taş gönülde ne biter? Nasıl ki GÜNEŞ yansır toprağı ısıtır, karanlığı ısıtır, Meyveleri olgunlaştırır. TIPKI bunun gibi işte. AŞK da insanın HAM'lığını giderir. Ciğerleri ni PİŞİRİR, ERDİRİR, OLGUNLAŞTIRIR, GÜNEŞTEN NASİPLENMEYEN MEYVE olur mu Yunus'um ! Olmaz.! ÖLÜR. AŞK'tan nasiplen

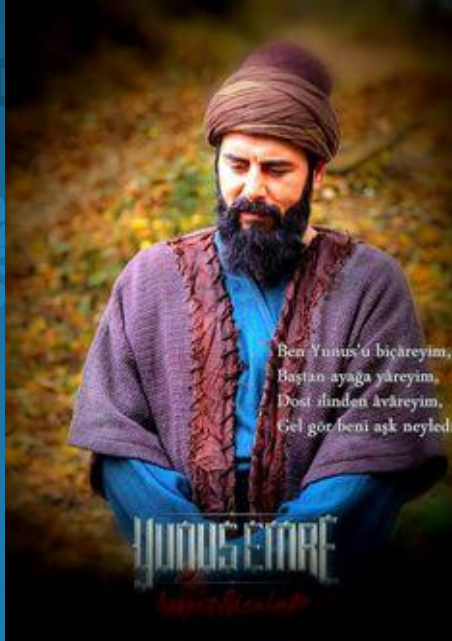
meyen **VARLIK**’ ta olmaz. **ÖLÜR**. Madem ki, en kıymetli nesne **AŞK**, En çetin sınav da **O’nun** ile olsa **GEREK**. Unutuverdik bak **Yunus’um**. «Belli ki bir şey diyecektin bize ? Söyleyiver o vakit ! **GELENE GELME, GİDENE GİTME DENMEZ** Yunus’ um **USULÜNCE VARANA KAPIMIZ A ÇIK**» di yerek **Yunus’un** aklındakileri de söyleyi

verdi. **Yunus** dışarı çıktı. Tam o esnada Balım Sultan'la karşılaştı. **Bacım Sultan** « O konağa misafir olarak dahi varmamı istemezsin! O vakit o konağa **GE LİN** olarak varmamı nasıl istersin !» dedi. **Yunus** «Ben haber etmişim sadece **ŞEYHİMİZE** ! Arada elçilik etmişim. İstemesem de, **VAZİFEM** dir. İste

meseniz fikrinizi **BEYAN** ederdiniz **ŞEYH** Babama
!Haber verirken !» dedi. **Bacım Sultan** kaderine razı
şekilde boynunu bükerek **Yunus**'un yanından ayrıl
dı. **Yunus** da yavaş yavaş uzaklaştı. **Bacım Sultan**
kapıda uzun uzun arkasından baktı.

Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle **YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu)** adlı filmin den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımlın hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu **ALLAH RIZA** sı için yaptım. İnsanlar okusun, imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı amaç için onları yaptılar, eksik, gediğimiz için affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH ve PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

